

ข้อคิดยามเช้า วันพฤหัสบดี ที่ 21 สิงหาคม ค.ศ.2014

วิถีทางแห่งไม้กางเขนเป็นวิถีทางแห่งการรับใช้ การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าเป็นการรับใช้หนึ่ง เป็นการรับใช้บุคคลที่พระองค์ทรงรักจนถึงที่สุด ดังนั้น สำหรับผู้ที่ต้องการเป็นศิษย์ของพระองค์ นอกจากเขาจะต้องเลิกนึกถึงตนเอง แบกไม้กางเขนของตนและติดตามพระองค์แล้ว (เทียบ มก 8:34) เขาต้องพร้อมที่จะรับใช้คนอื่นโดยไม่เลือกหน้าอีกด้วย “ถ้าผู้ใดอยากเป็นที่หนึ่ง ก็ให้ผู้นั้นทำตนเป็นคนสุดท้ายและเป็นผู้รับใช้ของทุกคน” (มก 9:35) แม้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าและมีอำนาจล้นฟ้า ยังทรงถ่อมพระองค์ลงมาเพื่อรับใช้มวลมนุษย์ บรรดาศิษย์ของพระองค์ต้องพร้อมที่จะกระทำแบบเดียวกัน ปกติแล้ว การที่ใครคนหนึ่งจะรับใช้คนอื่น โดยเฉพาะคนที่มีสถานภาพที่ต่ำกว่าตนเอง เรียกร้องความสุภาพถ่อมตนเป็นอย่างมาก พระเยซูเจ้าจึงทรงเรียกเด็กคนหนึ่งให้มายืนอยู่ท่ามกลางบรรดาศิษย์และตรัสว่า “ผู้ใดที่ต้อนรับเด็กเล็ก ๆ เช่นนี้ในนามของเรา ก็ต้อนรับเรา” (มก 9:37) สังคมของชาวอิสราเอลสมัยนั้นเด็กเป็นบุคคลที่ไม่มีความสำคัญ ไม่มีสิทธิใด ๆ ทั้งในด้านสังคมและศาสนา พวกเขาจึงเป็นสัญลักษณ์หมายถึงคนที่ต่ำต้อยทั้งหลายในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากจนขัดสนและคนที่สังคมรังเกียจ การต้อนรับหรือรับใช้บุคคลเหล่านี้ เรียกร้องความสุภาพถ่อมตนเป็นอย่างมาก โดยธรรมชาติ เด็กเป็นบุคคลที่มีความสุภาพถ่อมตนและเรียบง่าย บุคคลประเภทนี้แหละที่พระเยซูเจ้าต้องการให้บรรดาศิษย์ของพระองค์เป็น

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี